

de Utringer, som fremkom fra de tvende sidste ærede Talere, og saaledes, at fraraade det ærede Thing, at gaae videre ind paa denne Sag, ved at give Udsgt til, at den fra Regjeringens Side vil blive sat under Bearbejdelse, og et Udcast i denne Retning søges fremmet. Vil man indskrænke Spørgsmaalet til denne enkelte Gjenstand, som her er bragt under Omhandling, da vil der, ved at følge en saadan Fremgangsmaade, ved at fremkomme med et Lovudcast derom, efter at have indhentet Betænkninger derom fra Amtsraadene, møde den samme Betænknelighed, som ogsaa kan gjøres gjældende imod denne Sag, nemlig om det overhovedet er tilraadeligt, at fremme et saadant enkelt Punkt i et Forhold, hvori flere Punkter turde være at omordne; thi fra flere Sider er det jo blevet ytret, at dette Punkt ikke turde være det eneste, der i Forordningen om Bands Afledning trængte til Forandring, men at der turde være flere. Hvis Thinget altsaa ved denne Sags Behandling og ved at nægte den videre Fremme vil støtte sig til den Forventning, at der fra Regjeringens Side vil blive foretaget Noget i denne Sag, da skulde jeg dog være mere tilbøielig til, for at opfylde denne Forventning, ikke at indskrænke mig til dette enkelte Punkt, men, naar der blev indhentet Erklæringer fra Amtsraadene, om de meente, at der var Noget at foretage i den Retning, hvorom her har været Spørgsmaal, da at udstrække denne Erklæring til tillige at omfatte, om der var andre Punkter i Anordningen, som de meente der kunde være Anledning til at søge forandrede. Men, naar man saaledes vil bringe dette under Omhandling, er det rimeligt, at det vil føre til temmelig vidtløftige Forhandlinger, der ville tage en ikke ganske ringe Tid. Naar nu disse Forslag omsider indkomme, vil vel ogsaa den Tid være forhaanden, da en ny Omordning af Communalbæsenet i det Hele foreligger, og med en saadan Omordning vil en ny Forordning om Bands Afledning staae i den allernærmeste Forbindelse; thi nogle af de Punkter, som give Anledning til endeel Betæneligheder, og Noget, som ansees for at være mindre tilfredsstillende ved de nærværende Forhold, er jo netop det hele Forhold mellem Landdistricterne og Kjøbstæderne og mellem

Amterne indbyrdes, hvor der er større Aløb, som gaae saaledes, at de nødvendig maae berøre disse forskellige Districter. I saadanne Tilfælde ere netop de nærværende Bestemmelser ikke ganske tilfredsstillende, sfføndt de efter den tidligere og nuværende Ordning af Communalforholdene ikke vel have kunnet være anderledes, end de ere. Altsaa, jeg forudsætter, at, hvis man vil stride til en heel ny Bandsanordning, saa vil man oppebie en ny Ordning af Communalforholdene, og jeg vilde vist vække et Haab, der ikke vilde være let at fyldestgjøre, naar jeg vilde udtale nogen Forventning om, at det kunde skee meget snart. Det vil vist være Noget, som vil kræve en ikke saa ganske ringe Tid, naar Sagen skal behandles paa denne Maade. Jeg maa derfor henstille til det høitærede Thing, hvorvidt man anseer Sagen for at være af den Bigtighed, at der er Anledning til at søge den fremmet som en særlig Foranstaltning. Vil man have den fremmet som en særlig Foranstaltning, turde det dog være rettest, at man søgte at faae den afgjort nu, saaledes som man her i det nærværende Thing ønsker at faae den afgjort. Men en anden Sag er det, hvis man er af den Mening, som jeg troer, der er Meget der taler for, at det ikke er ønskeligt at faae denne Sag afgjort særligt, men at den helst bør sættes i Forbindelse med mere almindelige Bestemmelser om skadeligt Bands Afledning. Da vil man jo komme til det Resultat, ubetinget at stemme imod Sagen. — Disse Spørgsmaal synes jo egentlig mere at angaae det Almindelige i Sagen, — hvorvidt den overhovedet fortjener Fremme eller ikke; men, da de nu eengang ere dragne frem af de tvende ærede sidste Talere, har jeg troet, allerede nu at maatte udtale mig derom. Hvad derimod angaaer de foresiggende Forslag, da kan jeg ikke nægte at de Forslag, som ere stillede af en æret Landsthingsmand fra Jylland, den femte for niende Kred (Krarup), ville føre til en fuldstændigere Opnaaelse af det Siemed, man har sat sig, og jeg sffønner ikke, at de ere saa særdeles betænelige, eller at de ere uden en saadan Støtte i den bestaaende Anordning, at det ikke skulde kunne lade sig forsvare at vedtage dem, naar man overhovedet vil gaae ind paa denne